

ALMANACH

Vážení čtenáři,

vítáme Vás u 4. Almanachu žáků 9. třídy. Uteklo to jako voda a z vystrašených prvňáčků vyrostli deváťáci. Po prázdninách nás čeká nová etapa života, nový kolektiv, učitelé, prostředí atd...

Jak bychom se jako třída měli popsat? Od první třídy nás bylo už kolem 25 dětí, a jak letěl čas, tím i přibývali noví spolužáci. V šesté třídě už nás bylo moc a neprosplávalo to, jak atmosféře ve třídě, tak jsme se do třídy ani nemohli vejít. Z tohoto důvodu nás další rok rozdělili...

I když se nám to ze začátku moc nelíbilo, tak teď jako deváťáci jsme za to velice rádi. Máme lepší kolektiv a všechno je snazší, například rozhodování, plánování, domlouvání se a komunikace celkově. Jak se říká, sto lidí, sto chutí, a tak to bylo i u nás, proto to po rozdělení bylo lepší.

Tento rok jsme si užili moc, i když většinu tohoto školního roku jsme obětovali přípravě na přijímací zkoušky, které až na výjimky dopadly úspěšně. Nakonec se všichni na střední školy/učiliště dostali.

Loučíme se s vámi tímto malým, dá se říci, že dárkem na památku. Věříme, že se vám náš almanach bude líbit, a když se vám po nás zasteskne, tak alespoň přečtení a připomenutí vám nás připomene.

Ještě nakonec bychom chtěli zdůraznit, že čas letí velice rychle a nezdá se to. Vždy se říká **TEĎ NE** nebo **POTOM TO UDĚLÁM, JEŠTĚ JE ČAS, NENÍ KAM SPĚCHAT**. A pak už je pozdě. I my jsme potom na konci roku měli co dělat, abychom vše stihli. Nemyslíme to jen ve škole a v povinnostech v devátém ročníku, ale i doma nebo v budoucím životě.

Tak tedy papa
a mějte se hezky 😊

S pozdravem
9.B

1. - 9. TŘÍDA

2013-2022

TŘÍDNÍ UČITELÉ:

- 1. - 3. třída - Mgr. Marie Pekárková
- 4. třída - Jaroslav Vocl
- 5. třída - Mgr. Jaroslava Balášová
- 6. - 7,5. třída - Mgr. Michal Mojžíš
- 7,5. - 9. třída - Mgr. Michal Kašpar

OSTATNÍ UČITELÉ:

Mgr. Pavla Bezdíčková
Mgr. Markéta Kopová
Mgr. Lenka McGrath
Mgr. Ivana Pokorná
Mgr. Bc. Miloslav Polák
Mgr. Alena Poláková
Mgr. Ilona Sedláčková
Mgr. Jana Sevránková
Ilona Šimová
Mgr. Ivana Šmaterová
Mgr. Zdeněk Tužil
Mgr. Iva Vojtková
Mgr. Martina Záplatová

DRUŽINA:

Ludmila Kurková
Daša Vachová
Eva Voclová

ŘEDITEL ŠKOLY:

Mgr. Zarine Aršakuni
Mgr. Jarmila Michálková

Veronika Čermáková

„Důvěra je krásná věc, jen ne každý si ji zaslouží.“

Je mi 15 let, zatím. Narodila jsem se v kladenské nemocnici, je to trochu z ruky, ale nevadí. Nyní bydlím se svou úžasnou rodinou v Dolní Rovni. Mám dvě mladší sestry. I když tak na první pohled nevypadají, jsou to dvojčata. Momentálně chodí do 6. třídy. Mými koníčky jsou: čtení, vyrábění výukových materiálů, štvání lidí a zvedání optimismu v mém okolí.

Závodně se ničemu nevěnuji, jen dělám věci, co mám ráda. Ve svém volném čase čtu knížky, většinou odborné, nebo co se mi zalíbí. Také pomáhám doma v kuchyni či na zahradě.

Mezi mé další oblíbené činnosti patří trávení času s lidmi, které mám ráda. Starám se o několik miláčků, jako jsou: Filip, Kočinka, Bery, Junior..... Pravdou je, že výběr jmen je zavádějící, ale jedná se o zvířata. První dvě jsou šelmy kočkovité, zbytek morčata. Nezmínila jsem všechny, protože by to bylo nadlouho.

Abych nezapomněla, jsem členkou ŽP, kam docházím 4 roky.

Po dokončení ZŠ nastupuji na Obchodní akademii a Střední odbornou školu cestovního ruchu Choceň, protože na mě tato škola udělala dobrý dojem. Zaujaly mě zde akce pořádané školou, mnoho soutěží i hezké prostředí.

Nevím, jestli se v budoucnu stanu účetní, ale tento obor mě vždy fascinoval. Mezi mé oblíbené hodiny ve škole patří: fyzika (ruku na srdce, všichni milují hodiny s paní učitelkou Šmaterovou), přírodopis (nejlepší kapitolou byla zvířata), matematika (jo, mám ráda matiku) a volná hodina (koho by nebavilo trávit čas se svými spolužáky).

Na SŠ se těším, ale na ZŠ se ráda přijdu podívat. Můžu s klidným srdcem říct, že ZŠ jsem zvládla bez větší psychické újmy.

Devátý ročník je těžký, každý po vás něco chce, furt se někomu něco nelíbí.... No vždyť to znáte. Ale je to poslední rok tady tak si to na 100% užijte.

Adam Grüner

Jmenuji se Adam, je mi 14 let a narodil jsem se 16. 8. 2007 v Pardubicích.

Baví mě historie, paranormality a sem tam i mytologie. V mytologii mě nejvíce zaujala monstra - například filipínský Manananggal. Rád sleduji strašidelná videa, jak v češtině, tak v angličtině.

Až dodělám základní školu, chtěl bych studovat IT, nebo na programování.

Co se týče mazlíčků, mým nejoblíbenějším je náš pes Nugát - já mu říkám Ňuník, a náš černý kocour Micán.

Nugát je čistokrevný krysařík. Micán byl původně bez domova. Jednoho dne se u nás nečekaně objevil a byl nemocný. Mamka se o něho postarala a od té doby žije s námi.

V této době bydlím v Dolní Rovni, kam jsem se přistěhoval před pěti lety a začal jsem zde docházet do 4. třídy. Před tím jsem žil v malé vesnici s názvem Brčekoly a chodil jsem do základní školy v Rosicích.

Radim Novák

„Můžete mít buď výmluvy, nebo výsledky. Nikdy ne obojí.“ - Arnold Schwarzenegger

Jmenuji se Radim Novák. Je mi 15 let. Žiji v Dolní Rovni, ale nepocházím odtud. Původně jsem bydlel v Holicích, kde jsem až do třetí třídy navštěvoval ZŠ Holubova. Od čtvrté třídy chodím do Masarykovy základní školy Dolní Roveň.

Mám dva mladší sourozence, bratra Patrika a sestru Lauru. Oba je mám moc rád.

Mezi mé koníčky patří sport. Od školky jsem začal hrát tenis, ten mě však přestal bavit v sedmé třídě. V první třídě jsem začal chodit na florbal a fotbal, obojí mě baví dodnes. Od páté třídy jsem se začal zajímat o jízdu na koloběžce, na které se učím stále nové triky.

Svůj volný čas trávím nejraději venku s kamarády, nebo hraji počítačové hry - například League of Legends.

Mezi mé oblíbené předměty ve škole patří tělocvik.

Od září nastupuji na Střední průmyslovou školu stavební v Rybitví, na obor truhlář.

David Pamánek (hlavní třídní DJ)

„Běž si za svým cílem, tvrdě, neústupně a odhodlaně, jediné tvrdá práce vede až na vrchol.“
(Jaromír Jágr)

Jmenuji se David Pamánek, narodil jsem se 18. srpna 2006 v Pardubicích. Nyní mi je 15 let. Žiji v Dolní Rovni s rodiči, bratrem a malou sestrou. Můj bráška chodí do 4. třídy. Sestra je ještě malá, proto je doma s maminkou. Celých devět let jsem navštěvoval Masarykovu ZŠ Dolní Roveň.

Ve škole mě baví tělocvik, zeměpis, sportovní hry, občas i matematika nebo čeština, fyzika a chemie.

Mezi mé koníčky patří hlavně sport. Baví mě většina sportů, ale nejvíce lední hokej, který zároveň i profesionálně hraji v hokejovém týmu HC Chrudim. Lední hokej hraji již od svých 7 let. Jsem i jeho velkým fanouškem a nefandím nikomu jinému než Pardubicím, na mezinárodních akcích samozřejmě Česku. V zimě kromě hokeje rád lyžuji. Naopak v létě rád hraji fotbal, volejbal tenis a věnuji se mnoha dalším sportovním aktivitám.

Doma občas hraji počítačové hry, a dokonce když Pán Bůh dá, tak vařím.

Na střední školu jsem přijat, konkrétně na Obchodní akademii v Pardubicích, kde budu po prázdninách studovat.

Na závěr bych chtěl všem žákům naší školy popřát, ať se jim daří a doporučit jim, ať nepodceňují školní přípravu. Víím až moc dobře, jak to dopadá, když člověk dohání věci na poslední chvíli.

Natálie Potměšilová

„Kéž by každý viděl i srdcem.“- Antoine de Saint Exupéry (upraveno)

Je mi patnáct let. Narodila jsem se ve znamení Vah v Hradci Králové.

Mám jednu kočku, která se jmenuje Micka, je bílomourovatá.

Do základní školy v Dolní Rovní jsem začala chodit až v šesté třídě, předtím jsem navštěvovala základní školu v Moravanech. Momentálně chodím do 9.B.

Ráda kreslím, ale někdy mě to nudí, píši i citáty. Také ráda sleduji dokumenty o lékařství, i když nechci být doktorkou, a o 2. světové válce - někdy i v angličtině.

Dá se říct, že každý den používám angličtinu. Zajímám se o kulturu jiných zemí, ta česká mě však příliš neoslovila.

Velmi ráda čtu komiksy a mangy, je to moje srdcovka. Nejraději čtu bestsellery, které si kupuji přes různé e-shopy. Ráda už bych šla na čtyřletou střední školu Vizualní tvorby Hradec Králové.

Přeji si už změnu, těším se na nový kolektiv a poznávání nových lidí. Naštěstí se talentové zkoušky povedly a já mohu být na této báječné škole.

Mohla jsem dělat i přijímací zkoušky na chemickou školu v Pardubicích, ale vím, že bych to nezvládla. Škola, na kterou mě přijali, je pro mě jako brána do nebe.

Zatím nevím přesně, jakou práci bych chtěla jednou mít, protože jeden den kreslím módní návrhy, jindy zas komiksově postavy a někdy si kreslím jen tak pro radost. Ale moc možností tady v okolí není. Až jednou dokončím střední školu, chtěla bych studovat na nějaké škole v zahraničí - nejlépe v Americe. Víím, že je to docela velký a možná nespelnitelný cíl, ale když člověk chce a nevzdává se, tak se jeho sny stanou skutečností.

I když se to nezdá, tak ráda hraji florbal a basketbal, avšak nejsem sportovní typ. Moje oblíbené předměty jsou český jazyk a literatura, přírodopis, anglický jazyk, výtvarná výchova, dějepis a chemie. Ale nejraději ze všeho mám volný čas - čas jenom pro sebe s mými nejbližšími, kteří mě mají rádi. I když se v dějepisu nebo výtvarné výchově neučíme tolik o dějinách umění, sama se o představitele výtvarného umění zajímám.

Mám náladovou povahu, jsem perfekcionista, introvert a tichá, protože nechci být středem pozornosti. Někdy si všechno představuji jako pohádku. V soukromí jsem vtipný a veselý člověk, který se všemu směje. Mám pořád takový pocit, že i když něco dělám dobře, tak to stejně dělám špatně. Mám ráda barvené věci, hlavně oblečení. Nosila jsem brýle, ale přešla jsem na kontaktní čočky, protože mi brýle vadily.

Jsem menší postavy. Vždycky jsem si více rozuměla s dospělými než s mými spolužáky.

To pro mě byla vždy výhodou, protože mě naučili spoustu věcí, třeba jak se zachovat v různých případech nebo se vcítit do situace a emocí toho druhého.

Jana Ryšavá

„Lidé s fantazií nejsou nebezpeční. Nebezpeční jsou jenom ti, kterým fantazie chybí, takoví, co jdou jako kůň s klapkami na očích, kteří si neumějí představit, že může být ještě něco jiného, než oni myslí, že by mělo být.“ — Jan Werich

Jmenuji se Jana Ryšavá a narodila jsem se 19. března 2007 v Pardubicích. Je mi 15 let.

Bydlím se svou rodinou v Dolní Rovni. Chodím do 9. ročníku Masarykovy ZŠ Dolní Roveň.

Mám jednu sestru Terezu, která také navštěvuje stejnou základní školu jako já. Momentálně je v páté třídě.

Po dobu osmi let jsem závodně tančila v taneční skupině Beta Pardubice. Nyní tancuji jen sama doma pro zábavu.

Ve volném času si ráda čtu. Můj oblíbený žánr je sci-fi, fantasy a horory.

Také ráda trávím čas se svým kocourem Filipem.

Mezi mé oblíbené předměty ve škole patří přírodopis, fyzika, chemie a angličtina.

V září nastupuji na Střední průmyslovou školu chemickou v Pardubicích - obor aplikovaná chemie. Již teď se těším na nové zážitky a zkušenosti.

Adéla Shejbalová

„Když nejde o život, nejde o nic.“ - Jan Werich

Jmenuji se Adéla Shejbalová a je mi 15 let.
Narodila jsem se 13. 11. 2006 v Pardubicích. Bydlím v Horní Rovni s mamkou a bratrem Ondřejem. Mám ještě sestru Kristýnu, která je momentálně na mateřské dovolené.
Navštěvuji 9. ročník Masarykovy ZŠ v Dolní Rovni.
Po dobu cca 5 let jsem hrála na klarinet.

Ve svém volném čase se nejraději sleduji horory. Nejraději mám nejspíš V zajetí démonů. Ráda čtu knížky na Wattpadu, chodím na procházky se psem, plavu a poslouchám písničky, nemám oblíbenou kapelu, poslouchám vše možné.

Nejraději ze všeho fotím, především přírodu.

Ve škole mě nejvíce baví český jazyk a literatura, fyzika, chemie a trochu německý jazyk.

Po prázdninách budu studovat na Obchodní akademii v Pardubicích.

Michal Svoboda

„Jedině opravdu líný člověk si dokáže vychutnat kouzlo odpočinku.“

Anime je good.

Jmenuji se Michal. Narodil jsem se 14. 7. 2007 v Pardubické nemocnici.

Můj největší koníček je skákání na koloběžce, kterému se věnuji už rok a půl a stále mě to baví. Dále mám rád anime - například Naruta a Tokyo revengers.

Také rád hraji basketbal i počítačové hry, občas jezdím i na skateboardu.

Líbí se mi parkour i driftování s autem v PC hře Forza. Ve svém volném čase rád sleduji v posteli filmy a seriály na Netflixu.

Ve škole mě nejvíc baví tělocvik, sportovní hry

a volné hodiny, jinak mě škola moc nebaví, je to spíš otrava.

V září nastupuji do Chroustovic na truhláře. Na tuto školu jsem se přihlásil jenom proto, že není daleko a je prý i docela lehká.

Zuzana Švandová

“Konej, věř a dokážeš” - jo a dobrý jídlo vyřeší hodně :)

Jmenuji se Zuzana Švandová. Bydlím v Horní Rovni. Narodila jsem se 28. 11. 2006 v Pardubicích.

Mám mladší sestru Verču, momentálně chodí do 6. třídy.

Po dokončení ZŠ se chci přihlásit na pedagogickou fakultu.

V budoucnu bych chtěla být učitelkou v mateřské škole.

Z tohoto důvodu jsem si jako místo svého dalšího působení zvolila studium na Vyšší odborné škole pedagogické a Střední pedagogické škole v Litomyšli.

Již od předškolního věku se věnuji hře na hudební nástroj. Nejprve jsem hrála na flétnu a asi od druhé třídy hraji na klarinet. Také jsem součástí dechového orchestru BaŠaPa. Protože mě začal fascinovat klavír, rozhodla jsem se, že se na něj letos naučím sama hrát.

Mezi mé další zájmy patří čtení, aranžování a dekorování.

Také ráda sleduji filmy a seriály. Horory však nesnáším.

Rovněž ráda lyžuji. V současné době se učím jezdit na snowboardu.

Mým dalším koníčkem je plavání, jízda na kole i na bruslích.

Doma mám fenku Majdu, kterou nadevše miluji.

Když byste se zeptali ostatních, co mě vystihuje, kdekdo by odpověděl, že je to kartáček na zuby. Jelikož nosím rovnátka, tak si musím po každém jídle vyčistit zuby.

Kartáček a pastu nosím tedy všude s sebou.

Od šesté třídy jsem aktivním členem Žákovského parlamentu. Letos jsem dokonce i jeho předsedkyní.

Co se týče předmětů ve škole, nejvíce mě baví český jazyk, chemie a tělocvik. Postupem času mě zaujala i matematika.

Jediný předmět, který nesnáším, je dějepis.

Zkrátka mě nebaví a myslím, že mě nikdy bavit nebude.

Tadeáš Tomášek

“Kdyby idioti mohli létat, tak tohle místo je letiště.”

Jmenuji se Tadeáš Tomášek. Je mi patnáct let a narodil jsem se v Pardubické nemocnici 22. 12. 2006.

Můj tatínek je elektrikář a maminka je zahradnice. Celý život jsem měl raději svou maminku než tatínka jen z toho důvodu, že se o mě tatínek nikdy moc nezajímal a byl na mě někdy až moc přísný. Když se však dívám do minulosti, tak to byla dobrá věc, protože od malička mě moje maminka až moc rozmazlovala. Když jsem byl malý, tak jsem až moc zlobil a dělal zbytečné trable. Doteď si pamatuji, že jednoho dne večer jsem si hrál na letadlo a létal jsem po celém obýváku, rozběhl jsem se proti skleněné vitríně, nedobrzdl jsem a hned jsme jeli do nemocnice, kde mi zašili ránu na čele. Od té doby mám na čele jizvu, která naštěstí není už tak viditelná jako kdysi.

Již od malička jsem hrál hry jak na počítači, tak i na mobilním telefonu. Na telefonu mého tatínka jsem stále hrál hada, poté jsem se zaměřil na počítač. Můj první počítač nebyl moc výkonný, ale byl jsem opravdu šťastný, že na něm mohu hrát hry s kamarády. První hry, jež jsem jako menší hrál pravidelně, byly Roblox a Paladins. Ty mě ale po krátké chvíli přestaly bavit. Kamarád mi však po krátkém čase ukázal hru League of Legends a tu hraji pořád. Je to velice návyková a zábavná hra.

Do této hry jsem vložil hodně peněz za skiny (kostýmy), díky kterým vaše herní postava vypadá dobře. Už si začínám uvědomovat, že to ale byly zbytečně utracené peníze. V této hře jsem momentálně dosáhl vysokého hodnocení (zlatá divize). Mým cílem vždy bylo dostat se na nějakou větší úroveň hran. V budoucnu bych se rád dostal do platinového levelu hraní. Až dokončím základní školu, tak se chci vzdělávat na Střední průmyslové škole potravinářství

a služeb Pardubice, protože hrozně rád vařím a pečů, samozřejmě to je na mě i vidět :).

Už od malička jsem měl velké problémy s váhou a mám je doposud. Těším se, až poznám nové kamarády a doufám, že mě přijmou s otevřenou náručí.

Celý život jsem se nerad učil. Velkou částí mé osoby je lenost, které se postupem času zbavuji. Značnou část života jsem promarnil na hrách a to se odvíjelo na známkách ve škole, které nebyly vždy nejlepší, spíše průměrné. Ve škole mě nikdy moc nebavila matematika, ze značné části kvůli učitelům, kteří se na minulé škole, kam jsem docházel, stále střídali a neměl jsem je ani moc rád. Ve škole mě naopak baví anglický jazyk. Myslím si, že jsme v něm dobrý. Většina říká, že se člověk nedokáže nic naučit z PC her, ale já jsem se díky nim naučil mnohé právě z již zmíněné angličtiny. Jsme proto na sebe pyšný, že jsem dokázal i z mého koníčku rozšířit slovní zásobu a zdokonalit se v konverzaci. Tudíž si nemyslím, že hry jsou vždy tou špatnou možností, jak se něco naučit, ale jak se říká - všeho moc škodí. Jednou, až dokončím školu v Pardubicích, tak bych si chtěl otevřít vlastní kavárnu, nebo restauraci s mým kamarádem Davidem.

Marek Vojtíšek

Jmenuji se Marek Vojtíšek a bydlím v Dolní Rovni. Narodil jsem se 25. 7. 2007 v Pardubicích.

Mám dva nevlastní sourozence - sestru Terezu a bratra Honzu.

Chodím do Masarykovy základní školy Dolní Roveň.

Nemám mnoho koníčků. Svůj volný čas trávím na počítači, nebo venku.

Nejvíce mě baví počítačové hry (například League of Legends), které mohu hrát online s přáteli.

I když jsem 12 let chodil plavat, sport jako takový mě vůbec nebaví.

Mezi mé oblíbené předměty ve škole patří fyzika a chemie. Dříve mě bavila i historie.

Co se týče mého dalšího působení, dostal jsem se na SPŠ, SOŠ a SOU Hradec Králové, obor IT.

Jan Vondráček

„Někdy je lepší mít zavřenej zobák a vytvářet dojem, že jsi hloupý, než ten zobák otevřít a všechny tyto domněnky potvrdit.“

Nazdar kamarádi,

jmenuji se Honza Vondráček, je mi 15 let a narodil jsem se v pardubické porodnici 8. 3. 2007 (na MDŽ).

Bydlím momentálně na konci Litětín se svojí maminkou, sestrou a babičkou. Ale své mládí (respektive 12 let) jsem strávil v malé vesničce plné dědulů ve Stanu (vesnička kousek od Hlinska, ne není to ten stan z plachty), kam momentálně jezdím za svým tátou na víkendy. Žil jsem zde se svojí maminkou a tátou, dokud se nerozvedli.

Mým koníčkem v Hlinsku bylo chození do Sokola, kde probíhaly kurzy karate, kde jsem vydržel asi 2 roky, než mě to přestalo bavit.

Také zde od 1. třídy působím jako skaut na Skautském středisku Hlinsko, kde jsem si letos vysloužil hodnost rádce. Zde jsem žil až do konce letních prázdnin, po 5. třídě jsem nastoupil do ZŠ Dolní Roveň.

Poté co jsem se sem přestěhoval, jsem si našel nový koníček a to hudební. Nastoupil jsem i do ZUŠ Holice, kde teď působím jako člen orchestru BAŠAPA, ve kterém hrají na trombon a baskřídlovku, ale dokázal bych zahrát i na pístový trombon či na trumpetu. V BAŠAPĚ hrají převážně na trombon první hlas.

Mé nejoblíbenější předměty ve škole budou zřejmě matika (i když ji neumím, ale je to sranda) a čeština (protože máme skvělou učitelku), ale také chemie a fyzika (i když tomu absolutně nerozumím).

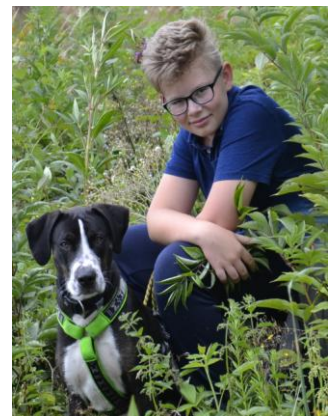
Rád koukám na filmy, nejčastěji akční bitvy či agentské, ale nejraději ze všeho sleduji filmy o bitevních lodích. Často hrají PC hry, ze všeho nejvíc zřejmě hru jménem Valorant či League of Legends. Miluju poslouchání dobré hudby při hraní PC her či jen tak nejvíc poslouchám dobré remixy či metal, ale starý dobrý Kabáty či Karla Gotta neodmítnu.

Mám také doma svého chlupatého miláčka jménem Argo, je to náš rodinný pejsek rasy louisianský leopardí pes (celkem vzácné plemeno, takže to asi neznáš, :D).

Máme doma i kočku, která nemá jméno a bůh ví, jestli ona nás bere jako páníčky, i když o tom z „velika“ pochybuju... A také se nesmí zapomenout na naše krásné opeřené slepičky, jejich jména jsou Noname 1, Noname 2, Noname atd., zkrátka a dobře nemají jména, protože kdo by sakra pojmenovával svoje slepice...

Ale samozřejmě se mi po této škole bude stýskat, protože tu jsou skvělí učitelé a jen tak tady na tu školu nezapomenu, protože se mi tu náramně líbilo.

Ale musím se taky pochlubit, že nedávno mě zrovna přijali na SPŠE Pardubice na obor elektrotechnik – mechanik.

Daniel Žatecký

ANIME NENÍ DĚTSKÁ POHÁDKA

Jmenuji se Daniel Žatecký a bydlím v Horní Rovni. Narodil jsem se 25. 3. 2007 v Pardubicích. Mám malého brácha, který chodí do školky. Mám 1 kočku jménem Engii a 1 fenu Shelly, jsou to divná jména, ale to je jedno.

Mé zájmy jsou docela o ničem, v podstatě ani zájmy nemám, ale i tak koukám rád na anime. Jsem trochu anime kid, ale to je jedno, a rád chodím hrát basketball. Ve škole nemám rád žádný předmět, neboť mě škola celkově nebaví.

Ve svém volném čase chodím rád ven. Nemám rád, když mě někdo otravuje, nemám rád focení a školu. Vždycky jsem byl rád v kolektivu a s kamarády, ale v poslední době se to změnilo. Poslední dobou jsem raději sám a moc se už s nikým nebavím, až na pár výjimek.

Upřímně řečeno ani nechápu tuhle dobu..., protože když jsme my byli mladší, chovali jsme se jinak...

ANIME:

Anime je animovaný seriál, film, který je většinou v japonštině. V minulosti jsem anime neměl rád a kritizoval jsem ho a ani jsem neměl důvod nebo jsem ho ani neviděl. Jednou večer jsem se nudil, tak jsem si řekl, že se na nějaké anime podívám. Vybral jsem si anime, které se jmenuje Naruto.

Ze začátku mě to moc nebavilo, ale postupem času se děj v Narutovi zlepšil a začalo mě to bavit.

V dnešní době jsem viděl přes desítek anime a upřímně musím říct, že jsem na anime závislý. Anime pro mě znamená hodně a strašně mě to baví. Mám doma několik obrázků, mang, oblečení s anime tematikou. Moje nejoblíbenější anime jsou: Naruto, Tokyo revengers, Attack on Titan, death note, One piece, HUNTER X HUNTER, Tokyo Ghoul.

Vtipy – které vznikly u nás ve třídě

(UPOZORNĚNÍ: některé vtipy jsou za hranou!!!)

Při hodině zeměpisu:

Paní učitelka se ptá: „A víte, co má společného Velikonoční ostrov s Českou republikou?“

Adam: „Leží na stejné planetě?“

Paní učitelka něco velmi poctivě vysvětluje. Radim, Tadeáš a David: „Dobrý příběh, Bobe.“

Paní učitelka: „Radime, jdi se kouknout co David dělá, je na tom záchodě moc dlouho.“

Radim za 2 min.: „Paní učitelko, je v pořádku jen kaká.“

Paní učitelka: „Honzo, přečti mi červeně napsanou větu, co máš vzadu v sešitě.“

Honza: „Práce v hodině 1.“

Paní učitelka: „Tu druhou.“

Honza: „Po zvonění budou zavřené dveře, sedím na svém místě a mám připraveno na hodinu.“

Paní učitelka: „Vidíš, nikde není napsáno, že budeš sedět na topení a osahávat spolužačku.“

Honza: „Práce v hodině 1.“

Paní učitelka: „Zamyslete se nad návrhem vašich mikin.“

David: „Budu o tom meditovat.“

Při hodině dějepisu:

Když berete přídělový systém za 2. sv. války a třídou se ozve Hunger Games.

Tadeáš: „Budu pěstovat mléko.“

„Ale víš, že to nejde mléko dává kráva.“

Tadeáš: „Tak budu pěstovat krávy.“

Při hodině VKO:

A vidíte, při krizi v roce 2013 nejvíce utrpěl průmysl.

Verča: „No protože mysl.“

Učitel předčítá práce žáků - Radkova: Adam je velké zvyze.

Při hodině přírodopisu:

Žákům se nelíbí známkování jejich prezentace při suplované hodině. P. uč. Kopová: „Pan učitel to totiž vzal z hlasatelské stránky.“ Ten jeden žák: „Ale P. učitel je tělocvikář.“

Jaké jsou vnější geologické děje?

Radim: „Můj penál.“

Vyberte si dinosaura či prehistorické zvíře, budete na něj dělat referát.

Třída: „Penisosaurus, Nigersaurus, Paní učitelka, ...“

Při hodině češtiny:

Marek má improvizovat na téma horor: „Má to být strašidelný a hodně hmm... baf.“

Při volné hodině/na obědě:

Jak vysoký je prezident Ukrajiny? „170 metrů myslím.“

Jaké historické osobnosti nemusíš? Verča: „Marii Terezii - kvůli ní musím být teď tady.“

Anonym: „Já nemusím T. G. Masaryka a jeho školu hrou.“

Při hodině chemie:

Z čeho se skládají uhlovodíky? Radim: „Emmmm já nevím.“

Při hodině angličtiny:

Při popisu něčeho, co se tu neprodává.

„It is black and blé.“

Hádání povolání:

P. uč. McGrath: „Nesmíte dát jasnou nápovědu, takže pokud budeme mít třeba pilota, nesmíte říct, že používá křídla.“

Honza: „Jakto vždyť víla Amálka taky má křídla a není pilot.“

Při hodině matiky:

Tadeáš: „P. uč. nestíhám, můžete to přečíst znova?“

P. uč Sedláčková: „Kde jsi?“

Tadeáš: „Tady.“

Když Tadeáš počítá: odmocnina ze 169.

Tadeáš: „Bylo jí 13.“

Žáci řeší, která banka je nejvýhodnější.

Adam: „Kolik stojí rohlík?“

Při hodině Školního časopisu:

Aneta: „Jsem velký fanoušek Harryho Pottera“

Síma: „Fakt? Vždyť jsi to ani nečetla.“

Aneta: „Ale knížku jsem viděla.“

Verča: „Já četla všech 7 dílů“

Aneta: „Já všech 7 viděla.“

Verča: „Filmů je 8 ne 7.“

Při vesnické akci:

bratek - brácha

štrúdr - štrůdl

Když Áďa s Jančou pošlou Davida pro kofolu, že si dají napůl a on přinese půlku se slovy:

„Půlka kofoly je poštovný.“

Při exkurzi:

Přijíždíme k UHK.

Tadeáš: „To kecáš, Harvard!“

Přijíždíme do HK.

David: „Ježiiiš, samá mlha a mech.“

Masarykova základní škola Dolní Roveň

Mgr. Jarmila Michálková

Veronika Čermáková

Adam Grüner

Radim Novák

David Pamánek

Natálie Potměšilová

Jana Ryšavá

Adéla Shejbalová

Michal Svoboda

Zuzana Švandová

Tadeáš Tomášek

Marek Vojtíšek

Jan Vondráček

Daniel Žatecký

Alkohol:

- 33,3% Mgr. Marie Pekárková

- 11,1% Jaroslav Vocl

- 11,1% Mgr. Jaroslava Balášová

- 15,5% Mgr. Michal Mojžíš

- 28,8% Mgr. Michal Kašpar

SLOŽENÍ: 99 % závisláků, 32% sportovců,
69% jedlíků, 72% flákačů, 53% vtipálků,
12% šprtů, 41% spáčů, 24% marodů